

Any temàtic de la Reforma

Dc, 13/09/2017 per Guillem Correa

[Ventijol suau](#)

El 31 d'Octubre està a tocar i per aquesta raó durant el pròxim mes i els següents s'han organitzat tot un seguit d'esdeveniments per a aquesta commemoració: la de l'inici de la Reforma Protestant.

Aquesta commemoració ens hauria de portar a la memòria no només les dates, els noms o els fets, sinó el que hi ha en el rerefons per esbrinar per què va canviar el món.

Tot un seguit de llibres han estat publicats arreu per aportar informació i reflexió sobre l'origen d'aquesta renovació espiritual i algunes d'aquestes publicacions també han arribat fins a nosaltres.

Contra el que es podria pensar, i malgrat els anys que han passat, encara hi ha autors, i no voldria donar massa pistes, que tenen una visió negativa tant de Luter com del cristianisme protestant.

Tothom està en el seu dret de discrepar de la persona de Luter i del resultat de la seva iniciativa però també tothom hauria de reconèixer la seva honestat en cercar la resposta a una pregunta sincera: com aconseguir ser perdonats per Déu?

Segurament, en el nostre context aquesta és una pregunta que, en un món tan secularitat on cada dia hi ha més esforços per expulsar Déu de la nostra societat -i de les nostres vides-, està fora de lloc per a molta gent.

Sense entrar en el debat sobre la pertinença o la caducitat de la pregunta s'ha de constatar que aquesta era una pregunta pertinent en l'època de Luter.

I ho era perquè les persones d'aquella època tenien una mirada més llarga de la vida. Els preocupava el seu present però també els preocupava la seva vida després de la mort. Per a ells present i eternitat formaven part de la seva vida. En parlaven. Formulaven preguntes. I cercaven respostes.

Luter, fill del seu temps, també en va parlar, també es va formular preguntes i també va cercar respostes. I va cercar respostes en un llibre aleshores amagat i, fins i tot, prohibit: la Bíblia.

El seu delictes va ser obrir la Bíblia, llegir-la i formular-li la pregunta que el turmentava. La seva descoberta va ser molt senzilla i molt transformadora. Va descobrir que als éssers humans no ens cal fer res per ser acceptats per Déu. Que Crist havia pres la iniciativa i que l'única resposta esperada per Déu era, i és, acceptar Jesús a les nostres vides.

El Déu de Luter, i el dels Protestants, és el Déu personal amb qui et pots relacionar personalment. I amb aquesta descoberta Luter va trobar Déu i va forjar la consciència sobre nosaltres mateixos.

Aquest enteniment de l'ésser humà va canviar el paradigma de la cultura, de la ciència, de la tècnica, de la política i de l'economia. Déu en Jesús ens ha apoderat per crear cultura, perquè la tècnica i la ciència siguin un camí orientat al progrés

humà, perquè la política serveixi a l'home, i no es serveixi de l'home, i perquè el treball no sigui un càstig, sinó un camí de realització personal i col·lectiva.

Per moltes menys raons les nostres places i els nostres carrers estan plens del noms d'homes i dones que han merescut el nostre respecte.

Respectar Luter, i el cristianisme protestant, avui no hauria ser una assignatura pendent per a ningú.